

[Hans Nielsen.]
i Udvalget —, hvad han forstaar ved det i § 11 omtalte Tilsyn. For et Øjeblik siden talte den højtærede Minister om Tilsynet i Form af en Person. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister vil udnævne en Person. Og hvad skal det være for en Person, der skal udnævnes til at føre dette Tilsyn? Vil det blive en Embedsmand, eller hvad vil det blive for et Tilsyn?

Dette Tilsyn, der omtales i § 11, kan selvfølgelig, det indrømmer jeg, være lige saa effektivt, for saa vidt man har den rigtige Mand dertil, som det Tilsyn, der hidtil er blevet udøvet gennem Børskommisæreren. For saa vidt behøver der ikke at blive nogen stor Forringelse af det. Men det er jo muligt, at den højtærede Minister vil iværksætte det paa en Maade, som ikke bliver tiltalende for det Parti, jeg tilhører.

Det forekommer mig ogsaa urimeligt, at man nu vil paaføre de paa Børsen noterede Selskaber en Del af Udgifterne ved Børsordningen. Hele den Bestemmelse er ganske uklar. Der staar, at disse noterede Selskaber skal have en Repræsentant i Bestyrelsen. Jeg forstaar ikke, hvorledes dette skal iværksættes, men det kan man maaske ogsaa faa nærmere Rede paa. Det er jo et Forhold, som Ministeren har faaet ind i Løven i aller sidste Øjeblik, haardt presset dertil oppe i det andet høje Ting.

Men med Hensyn til Betalingen synes det mig, at de Selskaber, hvis Aktier handles paa Børsen, slet ikke skylder Børsen noget. Jeg kan slet ikke finde Forbindelsen mellem et Selskab, som driver almindelig Industrivirksomhed, og det tilfældige Køb og Salg af vedkommende Selskabs Aktier paa Børsen, og jeg forstaar ikke, med hvilken Ret man kan komme til dette Selskab og sige: Her paa Børsen gaar vi og køber og handler og sjakrer med jeres Aktier, og det skal I betale noget for. Saa glade er disse Aktieselskaber neppe ved Børsen, at de endogsaa skulde være særlig hidsige efter at betale derfor.

Desuden forekommer det mig, at der ingen Grund er til at fritage Vekselererne for at afholde disse Udgifter. Vekselererne her i København har ved den gældende Ordning faaet et Monopol, hvorefter de er enerettigede til at købe og sælge Aktier og Obligationer paa Københavns Børs. Og det er et meget indbringende Monopol; Vekselererne har højere Indtægter end nogen anden Samfundsklasse, naar man tager Gennemsnittet. De har for et Par Aar siden været oppe paa en aarlig Gennemsnitsindtægt af 40 000 Kr.; det er nu dalet som

Følge af, at Omsætningen er belvet mindre. Nu ser jeg, at den konservative Ordfører i Landstinget har sagt om dette Forhold:

„Og regnet sammen bliver det altsaa for hele Korpset kun 20 000 Kr. om Aaret i Gennemsnit. Jeg synes, det er forfærdende lidt, og det viser paa en overmaade god Maade, at disse Omkostninger har været for store.“

Det er en ganske interessant Udtalelse, at en Gennemsnitsindtægt paa 20 000 Kr. for alle i en Branche er forfærdende lidt. Jeg ved ikke, om de Konservative i Fremtiden vil udvide denne Betragtning til andre Samfundsklasser, for saa er det et meget tiltalende Perspektiv, der aabner sig i saa Henseende, specielt skulde det interessere mig at høre, om de vil udvide den ogsaa til Arbejderne, for saa, indrømmer jeg, faar det kapitalistiske Samfund efterhaanden lidt Tiltrækning. Hvis 20 000 Kr. i Gennemsnitsindtægt for alle er forfærdende lidt, saa kan man maaske forsonse sig med de andre Ulemper, der er ved dette Samfund.

For mig staar det saaledes, at naar Vekselererne i det daarligste Aar, vi har haft, har haft en Gennemsnitsindtægt af 20 000 Kr. er det alligevel en ganske pæn Livsstilling, og saa kan saamænd de 45 — er det vist, der er derovre — udmærket godt afholde de Udgifter, der er forbundet med dette Tilsyn. Den højtærede Minister vil i alle Tilfælde ikke kunne faa os til at stemme for, at denne Udgift skal lægges over paa Erhvervslivet, selv om Ministeren jo vil sige, at der er mange Selskaber om at bære den, og at der mellem disse er store og rige Selskaber. Det er jo rigtigt nok, men det forekommer mig, at det er ganske uretfærdigt, at lægge denne Beskatning over paa selve Erhvervselskaberne.

Jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke godkende den Ordning, som den højtærede Minister foreslaar med Hensyn til Pensioneringen af den nuværende Børskommisær. Han har været ansat som Børskommisær paa den Maade, at det var selve Børsen, der skulde afholde Udgifterne til hans Lønning, og jeg kan ikke se, at Ministeren har nogen Lovhjemmel til at udbetale Pension af Statskassen til Børskommisær Schovelin, naar han træder fra som Børskommisær. Det vilde efter min Formening være en ret farlig Ordning at komme ind paa, at saadanne Funktionærer ansat udenfor Staten, som ikke er lønede af Staten, som Staten altsaa saa at sige ikke har noget økonomisk Ansvar for, saadan uden videre kan pensioneres paa Statens Bekostning. Jeg maa ogsaa tro,